

Téma: Gymnázium Nymburk opět v New Yorku

New York, pulzující srdce Spojených států, metropole na rozhraní pevniny a oceánu, město na rozhraní našich snů a skutečnosti. A právě toto místo jsme měli možnost my, studenti nymburského gymnázia, navštívit. New York pro nás byl místem, které jsme znali jen z filmů a dokázali jsme si ho představit jen takový, jaký nám ho tam podsouvali nebo jak nám ho přiblížili spolužáci, kteří tam byli minulý rok. Nikdo skutečně nevěděl, jaký New York na nás za oceánem čeká.

Když jsme odlétali z Ruzyňského letiště, všichni jsme se především těšili. A pak, když jsme už byli ve výšce deseti kilometrů, pod sebou jen oceán a před sebou 5 dnů strávených v New Yorku, teprve tehdy jsme uvěřili, že se náš sen podívat se za Atlantik vyplnil.

Večer jsme po dnu stráveném na nohou konečně dorazili do hotelu. Byl spíše obyčejný a trochu připomínal hotely z hororových filmů, ale stál v centru New Yorku, jen pár

minut cesty od srdce a nejúžasnějšího náměstí New Yorku – Time Square. První den jsme měli možnost projít velkou část Manhattanu, největší zážitky, alespoň ve mně, zanechal Empire State Building. Z tohoto mrakodrapu byl úžasný výhled na celé město. V dále na jihu bylo možné spatřit Sochu svobody, na severu bylo vidět zasněžené pláně Centrálního Parku. Celé to lidské mraveniště jsme měli pod sebou. Byl to zvláštní pocit, a do té doby nejúžasnější pohled, co jsem spatřila. Teprve teď jsme zjistili, že New York není jen obyčejné velkoměsto, srovnatelné s Prahou, Paříží nebo Londýnem. Je to tavicí kotel, kde se setkávají všechny lidské rasy a kultury, aby vznikl neopakovatelný dojem, který ve vás toto město zanechá. Je tu stejně černochů, bělochů i dalších národů a není možné poznat, kdo z nich je v New Yorku doma a kdo je jen turista. Když jsme se večer vrátili unavení do hotelu, začínali jsme mít pocit, že

prece jen začínáme trochu chápat podstatu tohoto města.

Druhý den jsme strávili prochůzkami po muzeích. Navštívili jsme Metropolitní muzeum, Guggenheimovo muzeum a muzeum přírodních věd. Na své si přišli zejména ti z nás, kteří jsou milovníky umění. Ostatní se alespoň ohřáli, protože venku bylo přibližně 10 stupňů pod nulou.

Předposlední den našeho pobytu byl asi nejzajímavější. Dopoledne jsme navštívili Sochu Svobody, a to byl pohled, který by měl každý člověk vidět. Byl to úžasný pocit, když jsme nasedli do lodi a Socha, nejdřív malá a v dálce, se stále přibližovala a přibližovala, až před námi stála v celé své okázalosti. Pohled na jeden ze symbolů Ameriky byl neopakovatelný. Později odpoledne jsme procházeli okolo Grand Zero, místa kde stávala Dvojčata. Místní lidé zde pocítují stále strach a smutek, jak jsem si všimla, když jsme tudy projížděli autobusem. Večer, když se setmělo, šla se ještě většina

z nás rozloučit s New Yorkem výhledem z Rockefellerova centra a noční prochůzkou po Time Square. Výhled na New York ve dne byl nádherný ale nesrovnatelný s tím nočním. Energie, která z města v tuto chvíli sálala, se nedá popsat. Všude, kam až jsme dohlédli, bylo vidět světla. New York svítil, a žil si vlastním životem a já byla ráda, že jsme měli možnost stát se na pět dní součástí tohoto lidského mraveniště. Najednou mi přišlo líto, že už zítra musíme jet domů.

Ještě když jsme seděli v letadle, vzpomínala jsem na pohled na noční New York, na čerstvý sníh v Centrálním Parku, na to jak otevření Američané jsou. Věřím, že já, i každý, kdo tam byl se mnou, nikdy nezapomeneme na to úžasné místo, které jsme měli možnost poprvé v životě navštívit a určitě všichni v nitru doufáme, že to nebylo naposledy.

Klára Vincourová
studentka 2. A
Gymnázium Nymburk